

LEKMAN i KYRKAN

Svenska Kyrkans Lekmannaförbund

3
2009

Gud, låt min själ komma till mognad innan den skall skördas

Selma Lagerlöf

Ansvarig utgivare**Anders Nordberg**

Nygårdsvägen 32
554 74 Jönköping
cagnordberg@hotmail.com

Redaktör

Britt-Louise Madsen
Rådhusgatan 81
831 45 Östersund
063-12 30 30
madsensis@gmail.com

Redaktionskommitté

Birgitta Ericsson Löfgren
Svanebacksvägen 3
260 40 Viken
042-23 70 70
birgitta.e.lofgren@telia.com

Berndt Petersson
Rydsvägen 354 C
584 39 Linköping
013-17 08 88
berndtp.mitskonsult@comhem.se

När det gäller medlemskap

Juhani Ahonen
Rådhusgatan 81
831 45 Östersund
063-12 30 30
070-557 82 41
juhani.ahonen@gmail.com

Förbundets plusgiro

Medlemsavgifter o gåvor
Pg 50 27 87 - 5

Medlemsreg och prenumeration
Allan Forsberg
Kimröksgatan 5
296 35 Åhus
044-240527
foallgun@globalnet.net

LH Tryck, Box 224
523 25 Ulricehamn

UPPHOVS RÄTTSSKYDD

Allt material, texter och bilder, som publiceras i "Lekman i Kyrkan" och på hemsidan www.lekmanikyrkan är upphovsrättsskyddat.

Användning får ske endast med Svenska Kyrkans Lekmannaförbunds tillåtelse

Redaktionen

INSPIRATIONS DAG FÖR MELLANSTIFTEN

**Västerås Stift - Strängnäs Stift - Karlstads Stift
Linköpings Stift - Uppsala Stift - Stockholms Stift - Visby Stift**

TEMA

"Ditt ord är en lykta för min fot och ett ljus på min stig"

***I år har vi nöjet att få ha Lasse Berghagen hos oss.
Känd, uppskattad i hela vårt land och lika populär i alla åldrar.***

*Alla hjärtligt välkomna
Program och information se sid 9*

FÖRBUNDSBUTIKEN

Inför höstens och vinterns studiecirklar: Carl-Axel Axelssons

"Vem är Han?"

Pris se separat annons sid 18

NYTT INFÖR HÖSTEN

Skön fleecepläd i flera färger med förbundsmärket broderat i samma färg.
Finns i marin, brun och benvit
150 x 200cm
Endast 298.-

Förbundsbutiken
c/o Ahonen
Rådhusgatan 81
831 45 Östersund
Öppet alla tider

Ring så sänder vi en varu- och prislista.
eller gå in på vår förbundsmail och hämta prislistan. Inloggningsuppgifter finns i nr 2 och 3 av vår tidning.

Beställning över 500.- fraktfritt

Påminnelse

Kyrkodagar i Sundsvall 16 - 18 okt i GA-församling

Sommaren har nyss börjat. Tunna moln täcker den nästan molnfria himlen och en svag vind försöker bryta tystnaden. Jag sitter på en vattenslipad sten vid den lite stengiga stranden med båda fötterna i det inte allt för varma sjövattnet. En mås skrävar vilket vittnar om att det finns lite fisk i sjön som hoppar upp ibland.

Det är inledningen på en årstid som för de flesta människor innebär ledighet, resor och umgänge med familjen och goda vänner. Men inte för alla. I dagens samhälle känner sig många utanför den bild jag här har målat upp.

Livet som sjöns överraskningar

När jag sitter och ser ut över sjön med de närliggande små öarna och känner den sköna sommarbrisen tänker jag mig sjön som en människas liv. Det kan, som i dag vara lugnt och rogivande men på kort tid förvandlas till ett stormigt hav med många överraskningar. Sådana omkastningar kan stärka vårt sätt att se på livet och bereda oss på att möta oväntade händelser i vår närhet.

Vi kan läsa i vår bibel hur lätt det kunde vara för en grupp människor, där flera satt i sin kända vardagsmiljö, att få uppleva en skräckresa. Jag tänker då på lärjungarna som satt i båten på den ibland lite oroliga Genesarets sjö och mitt i stormen kände att ”nu är det slut.” Trots att de hade Jesus Kristus lugnt sovande i båten var de helt uppgivna och nästan skällde på honom för att han inte var delaktig i deras oro.

Är det så vi ibland kan uppleva som lekmän? Vi upplever perioder i våra kårer då allt är som det alltid har varit.

Men så kommer en period då flera av medlemmarna flyttar från orten, några avlider och flera orkar av åldersskäl inte engagera sig i verksamheten. En oro kan lätt sprida sig i kåren, ska vi begära vilande medlemskap eller behöva lägga ner vår verksamhet. Jag tror att flera känner igen sig idag.

Men vi måste ha klart för oss att likt lärjungarna, som också var lekmän, se att Jesus Kristus finns vid vår sida. Han vill inte att den verksamhet som har till syfte att gagna Guds rike ska läggas ner. Både kvinnor och män som är lekmän i våra kårer är likt lärjungarna tjänare i Guds rike.

När jag nu sitter och ser ut över den nu lite småskummande sjön minns jag en syn jag fick en natt i juli 1999. Jag hade i många år haft ett fint samarbete med en mycket uppskattad kyrkoherde i min hemstad. Vi arbetade båda med radio, TV och media och respekterade varandra mycket.

Prästfamiljen var på resa i Mellansverige och han fick besöka ett

sjukhus för vissa besvär. På natten 18 juli fick jag i sömnen se en stor blommig äng i sommarprakt. Över ängen kommer en gestalt mot mig i vit klädnad och jag uppfattade att det var Jesus Kristus. Jag frågade honom ”Vad vill du, Herre?” Han svarade ”Jag ska hämta min tjänare.” Så försvinner han över ängen och jag vaknar gråtande och undrar vad det kunde innebära.

Senare på dagen fick jag veta att min gode vän, kyrkoherden, hade avlidit på natten. Jag berättade min syn för änkan och när vi nu möts i olika sammanhang påminner hon mig ofta om Jesu ord ”Jag ska hämta min tjänare.”

När jag nu lämnar min plats vid stranden ser jag att vinden har pisakat upp lite vågor även där jag satt och ser då ännu klarare hur livet likt sjöns vågor kan förändras. Men bakom allt finns en Gud som inte förändras.

Berndt Petersson
Vice förbundssekreterare

Om längtan och tro

-Vi tillhör en kringirrande generation, skriver Owe Wikström i en av sina böcker. Många vägs skyltar har monterats ner och ett slags hemlöshet breder ut sig i takt med att våra ideologiska och religiösa kartor inte längre stämmer. Nu och då nuddar människan vid hemlöshetens känslor.

Människor vill inte leva i ytlighet utan söker djup och mening. Människor som inte bekänner sig som kristna har ofta erfarenheter som har berört på djupet. Händelser som fick livet att ändra riktning. Det handlar om en tid för Guds handlande i världen. Så skulle jag vilja beskriva människors livsberättelser.

Frågan om Guds närvaro blir aktualiserad. Oavsett om vi är kyrkligt aktiva eller inte och även om det kan gå långa tider utan att vi egentligen reflekterar särskilt mycket över livet, så formuleras denna längtan och aning, att Gud vill något med våra liv. I teologin kallar vi detta för att varje människa är skapad till Guds avbild. I Nådens ordning benämns detta för kallelse; Gud kallar människan till en närmare gemenskap med sig själv.

Längtan är en stark kraft i människans liv. I trons liv tar ofta längtan sig i uttryck som saknad och tomhet. Här börjar ofta vägen mot djupen i oss själva. Längtan är det tydligaste tecknet på att Gud vill något i våra liv. Jag tror att det är viktigt att se denna andliga hemlöshet och längtan som ett uttryck för Guds kallelse och vilja att närma varje människa.

Kyrkans uppdrag är att erbjuda miljöer där man kan få växa och mogna i sin tro. Då menar jag inte kurser där fler böcker ska läsas och eller att öka kravet på att känna mer eller bli ännu mer engagerad och hängiven. Att växa i tro är något annat.

När jag tänker på en mogen tro, är det en tro som berör hela livet. En tro som tål att både leva med och dö på. En tro som både påverkar livet och påverkas av livet. En tro som överlåter mer än aktiverar.

Vi behöver skapa miljöer i våra församlingar där människor får mötas och dela liv på vänskapens plan. Där sker alltid något, inte minst när det finns plats för den sårade trötta och slitna människan som ibland är du och jag. Henri Nowen skriver: En kristen gemenskap är alltså en helande gemenskap, inte därför att sår läks och smärta lindras utan därför att sår och smärta öppnar för en ny vision. Ofta får vi möta människor med fördo-

mar och felaktiga bilder av kyrka och tro. Man delar upp livet i två delar, där Gud och det andliga enbart finns i kyrkans och söndagens värld medan det vanliga livet är något man själv ensam har att kämpa med. Istället handlar ju kristen tro om en närvarande Gud i oss och i vår värld, som inte är långt borta från någon enda av oss. Jesus ägnar sina dagar åt att möta människor i vardagen.

Det är lätt att tänka sig tron som ett paket, som en färdigformulerad bekännelse som ska bejakas eller förkastas. Den katolske prästen Gerhard Hughes utmanar oss i sin bok "Den gömda skatten": - Jesus kom till jorden för att befria oss från rädsla och förtryck, men ändå handlar så mycket av vår religion om att stänga oss själva inne och stänga andra ute. Jag har skrivit därför att jag vill säga: Låt inte någon, vem det än är, förstöra Gud för dig. Han säger vidare: Någonstans på vägen från Jerusalem har den kristna tron blivit skild från människohjärtat, från den värkande kroppen, från våra liv.

Som kyrka står vi i en kallelse att vara sänd i världen. Att "föra ut" Gud till människorna. Men perspektivet att vi förfogar över Gud och ska överlämna Gud till människor skapar en missions-syn som är främmande för mig. Augustinus ger ett annat perspektiv i sin bön:

*"För sent har jag börjat älska dig
Du uråldriga och evigt nya skönhet,
För sent har ja börjat älska dig
Och ändå var du i mitt inre
Och jag var utanför
Du var hos mig
Och jag var inte hos dig
Ty du har skapat oss till dig
Och vårt hjärta är oroligt
Till dess det finner ro i dig."*

I andligheten rymmer vi erfarenheter och längtan som kan leda oss till Gud. Men denna längtan behöver få möta kyrkans stora berättelse där Jesus Kristus, hans liv, död och uppståndelse står i centrum och definierar vad kyrkan och kyrkans ärende är.

Att förkunna Kristus

Ju längre sekulariseringen går, ju mer obarmhärtigt prestationsinriktat vårt samhälle blir - och kyrkan med för den delen - när fromhet, andlighet och tro framstår som något man skall prestera - desto viktigare är det att kyrkan koncentrerar sig på centrum, att peka på det som annars inte blir sagt: tydligt predika Evangeliet om rättfärdiggörelse genom tro utan gärningar, om att Gud gör den gudlöse rättfärdig.

I Evangeliet uppenbaras en rättfärdig-

het från Gud. Den som tror på Honom, som gör den gudlöse rättfärdig, får sin tro räknad som rättfärdighet. Gud har i Kristus gjort allt färdigt för oss. Tron ges som en gåva. Av nåd. Tar man bort detta centrum i tron, så kan det vara detsamma med resten också. Det är inte bara en teoretisk läropunkt, utan en verklighet och en erfarenhet; inte bara hos aposteln Paulus själv utan hos många andra.

Det betyder idag att Jesus inte frågar efter om vi varit framgångsrika eller vad vi utträttat. De krav som pressar oss kommer inte från Honom utan oftast av andras förväntningar. Gud begär inte att du ska lyckas med allt. I Hans ögon är du utvald, helig och älskad. Din skuld har Gud i Kristus burit upp på korset och försonat en gång för alla. Det är rättfärdiggörelse genom tron.

Det är inte lätt att tala om Jesus idag. Gud har vi lättare att bejaka. Här kan vi mötas som människor skapade av samma Gud. I Guds outgrundlighet kan vi mötas med våra olika bilder av Gud. Jesus kan upplevas svårare, kanske mer personligt utmanande. Ändå tror jag att Jesusförkunnelsen är viktigare än någonsin. Inte bara därför att så många nyfiket undrar och reflekterar över vem han är. Jag tror att människor söker ett personligt ansikte på Gud. Skulle Jesusförkunnelsen tystna har vi inte mycket att säga som kyrka. Det är en av kyrkans viktigaste uppgifter. Det är mycket som behöver väckas till nytt liv.

Kristus har stigit ned i vår värld. Gud har gjort sig känd. Och när han vänder sin blick mot oss, sker något. I relationen till Jesus Kristus finner människan vad hon djupast sett söker. Redan i dopet förenas vi med Kristus och får vår djupaste identitet och kallelse i livet bekräftad.

Hans Stiglund
Biskop i Luleå stift

Inspirationsdag för mellanstiften

25 oktober 2009

Lasse Berghagen
Sveriges mest folkkäre artist
Lindgården i Fagersta

Medverkande

Artisten
 Lasse Berghagen

Förbundsordf
 Anders Nordberg

Från Västerås stift
 Yngve Lindgren
 Kurt Fosselius

Komminister
 Daniel Eklund

Reservation för sena ändringar.

Avgift

Lekmannaförb. medlemmar 150:-

Icke medlemmar 200:-

I priset ingår:

Välkomstkaffe o smörgås

Middag

Eftermiddagskaffe med dopp

Anmälan senast 10 oktober 2009

Britt Louise Madsen 070-592 44 39

madensis@gmail.com

Yngve Lindgren - 021-13 31 62

ay.lindgren@telia.com

Arrangörer

Svenska kyrkans lekmanaförbund

Karlstads stift

Uppsala stift

Västerås stift

Strängnäs stift

Linköpings stift

Stockholms stift

I samarbete med

sensus

Program

09.30

Välkomstkaffe

10.30

Presentation av Lindgården m.m.

11.30

Ordf Yngve Lindgren

hälsar välkommen

Andakt

12.15

Middag

13.30

Lasse Berghagen sjunger och kåserar

15.00

Anders Nordberg

15.45

Kaffe m.m.

16.30

Sändningmessa och avslutning

Inomkyrkliga rörelser del 6

Detta är vi

Vid en nordisk luthersk ledarkonferens om förnyelse på Åh Stiftsgård i september 1983 utsågs en Referensgrupp för Andlig Förnyelse i Svenska kyrkan (RAF). Dess uppgift blev att främja andlig förnyelse i vår kyrka. Vid liknande nordiska ledardagar på Åh 1989 beslöts att byta ut namnet RAF mot Oasrörelsen.

Oasrörelsens namn är ingen förkortning, utan syftar på oasen i öknen, platsen för den friska livgivande källan.

Oasrörelsen är en fristående karismatisk (av grek. "chärisma" = nådegåva) rörelse, som vill främja en sund andlig förnyelse. Sund förnyelse är förankrad i Ordet, balanserad och känslig för den helige Ande samt ger god frukt.

Oasrörelsen har sin grund i evangelisk luthersk tro och vill tjäna Svenska kyrkan med en öppenhet mot andra samfund.

Oasrörelsen är ett utflöde av den världsomspännande karismatiska förnyelsen. Den har kontakt med motsvarande rörelser över hela världen. Mer än 500 miljoner människor identifierar sig idag med denna förnyelse. Det är den största väckelse någonsin i kyrkans historia!

Oasrörelsen finansierar sin verksamhet helt och hållet genom frivilliga gåvor, kollekter, arvoden för tjänster samt genom ett bärarlag av regelbundna givare.

Oasrörelsen har inga medlemmar, utan är en rörelse med tusentals sympatisörer. Den har ett ledarskap på 20 personer, lekmän och präster, spridda över landet.

Arbetet leds av en styrelse. Oasrörelsen har stadgar och utsedda revisorer. Oasrörelsens huvudord är "förnyelse, evangelisation och enhet på evangelisk luthersk grund".

Detta gör vi

Inbjuder till inspirationsdagar och konferenser i hela landet. I samband med helger, på kvällar eller som endagssamlingar. Under sommaren anordnas stora sommarmöten med flera tusen deltagare på olika platser i landet. I år var det stora Oasmöte i Borås och här intill skriver Anette Madeland något om detta.

Oasrörelsen ger även ut tidskriften "Oasbladet" 4 ggr/år. Där finns artiklar i aktuella ämnen, information om Oasrörelsens arrangemang m.m.

Oasrörelsen vill tjäna Svenska kyrkans församlingar. Genom att hjälpa människor att återupptäcka: Bibelns sanning, bönens kraft, nattvardens närvaro, en levande församlingsgemenskap och nådegåvorna till tjänst för Kristi kropp. Till detta arbete har Oasrörelsen fyra anställda: inspiratörerna Lennart Henricsson, Berit Simonsson och Hans Weichbrodt samt assistenten Ingemar Henricsson (halvtid).

Barn-Oas

På Barn-Oas gör man samma saker som de vuxna gör på sina möten. Sjunger lovsång, undervisning, förbön mm. Men allt är anpassat så att det passar de unga.

De gör helt enkelt samma saker – fast lite roligare!

Visionen är att barnen ska få ett personligt möte med Jesus och att deras tro, så tidigt som möjligt, ska få växa och få djupa rötter som håller.

U-Oas

En del av Oasrörelsen är Ungdoms-Oas som ordnar läger, kurser och konferenser. I samband med sommarmötet i Borås hade U-Oas ett läger som samlade flera hundra ungdomar.

”Enär ni samlas har var och en något att bidra med.”

1 Kor 14:26

Det är lätt att fascineras när man deltar i en sommarkonferens med Oasrörelsen, som den i Borås v. 30 i år till exempel. Det är så många människor i funktion! Så många gåvor kommer till användning! Och det är en mycket låg medelålder.

Att gå med i processionen till Högmässan i Boråshallen som diakon är en speciell erfarenhet varje gång. Efter processionskorset och banéren går alla barn, flera hundra, och deras ledare. Sedan kommer hundratals ungdomar.

Dansare och flaggviiftare finns med i tåget. Och så alla präster och diakoner som dansar in. En procession med omkring tusen personer som är ideella, frivilliga och glada att få tjäna Herren och fira gudstjänst tillsammans.

Sen tillkommer förstås församlingen på några tusen personer.

Dessa Högmässor går så fort! Jag brukar uppleva att en kvart förflyter ungefär, och då har det gått ca två timmar.

För att kunna genomföra en oaskonferens behövs hundratals frivilliga och uppgifterna varierar verkligen. De jag beundrar mest, även om det är svårt att rangordna alla funktioner,

Få veta mer

För att få veta mer om Oasrörelsen kan man gå in på hemsidan www.oasrorelsen.se. Där kan man läsa om rörelsen, Barn-Oas, U-Oas, kommande möten, hur man på olika sätt kan stötta arbetet och mycket annat. Vill man inte gå via internet för att få veta lite mer så är det bara att ringa assistenten Ingemar Henriksen, 0708-51 42 20.

Ingemar Henriksen

är de som i det tysta städar toaletter och tömmer papperskorgar hela konferensen. De är diakonala hjältar i mina ögon.

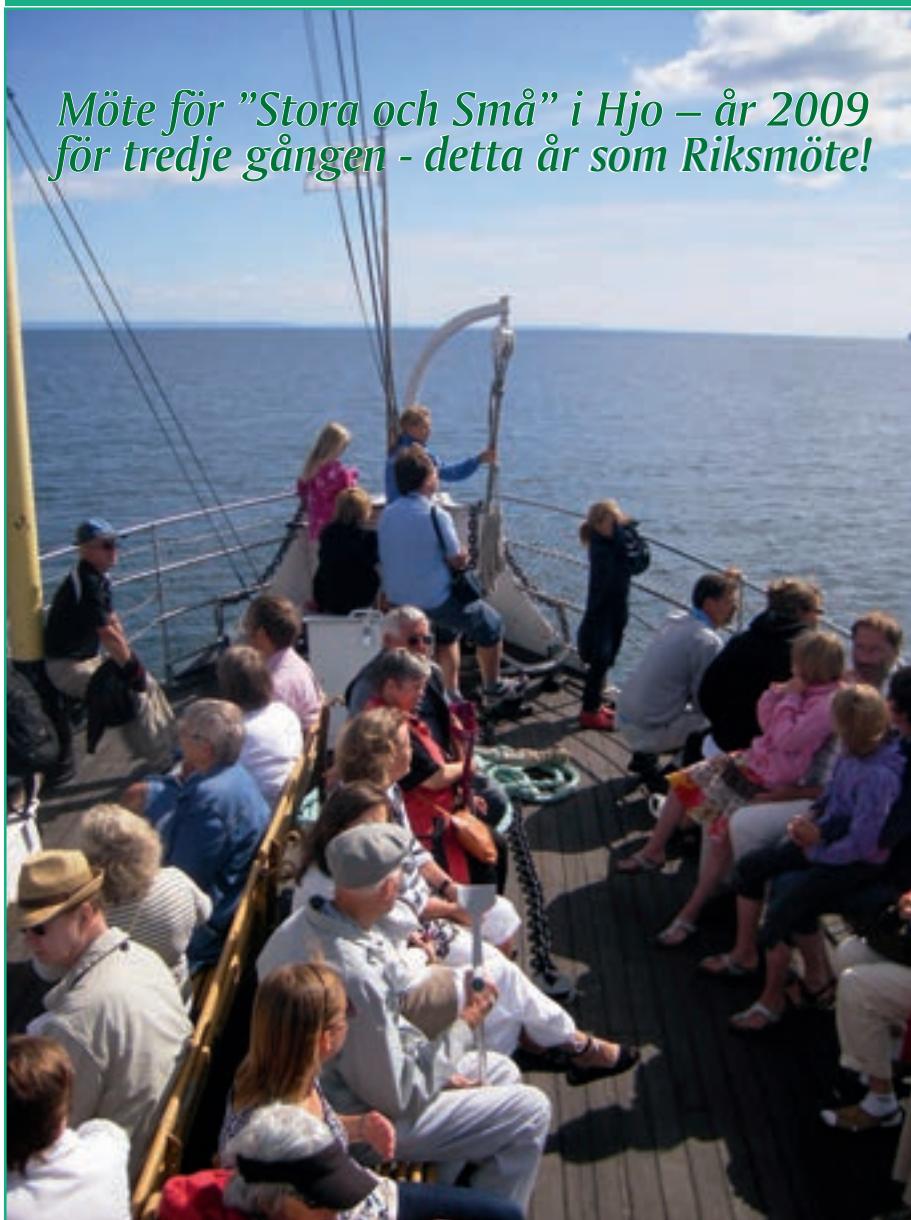
Något som gläder mitt estetiska sinne är dekorationsfolket. I år fanns ett helt vattenfall på en av läktarna med ljus, ljud och fläktar som fick tyget att röra sig. Och på scenkanten stod underbara krukor med växter och förgyllde mötena. Allt detta spelar roll. Att Oasrörelsen finns i vårt land ger mig hopp för framtiden.

I den Uppståndne Jesu Kristi gemenskap

Anette Madeland,
Diakon i ledarskapet
för Oasrörelsen i Sverige

HJO dagarna

Möte för "Stora och Små" i Hjo – år 2009 för tredje gången - detta år som Riksmöte!

"Vi hade hört talas om detta evenemang i Hjo vid flertalet tillfällen. Nu skulle det äntligen bli tillfälle för oss att få delta i gemenskapen. Alla vi pratat med hade bara lovord att säga om Hjo-dagarna. Så det var två nyfikna personer med öppna sinnen som satte sig i bilen med Lars Sjögren vid ratten och hans hustru bredvid. Lars och Märta hade varit med förut och berättade med stor entusiasm om vad som komma skulle. Resan från Ödenäs avlöpte utan några bekymmer, Lars Sjögren lotsade oss säkert fram till folkhögskolan. In- och utkvartering sköttes av två strålande glada damer, konventssekreterare Margareta Jansson och Liisa Lundgren, som också tog hand om dem som kom på dagbesök. Vi fick nyckeln till vårt rum och installerade oss i ett fräscht och fint rum där vi packade upp, varefter vi anslöt oss till de andra riksmötesdeltagarna. Efter kaffe

med dopp hälsades vi hjärtligt välkomna av Anders Åström, konventsordförande, och fick information om kommande aktiviteter. Skolans rektor, Thomas Uvesten, berättade lite om Hjo folkhögskola och önskade oss givande dagar. I ett kort anförande hälsade även förbundsordförande Anders Nordberg från Jönköping oss välkomna att dela gemenskapen. För de flesta som inte ätit något sedan frukost var middagen mycket välkommen. Vi fick pannbiff med lök, po-

På initiativ av Skara stifts lekmanförbund inbjöds intresserade i alla åldrar från hela landet att delta i Riksmöte för Stora och Små på Hjo Folkhögskola den 30 juli – 2 augusti 2009. Närmare 70 personer kom från Sundsvall, Enköping, Stockholm, Vadstena, Österbymo, Gränna, Oskarshamn, Nybro, Jönköping, Broby, Bromölla, Höganäs, Vejbystrand, Hovås, Västra Frölunda, Kungsbacka, Onsala samt från flera orter i Skara stift. Därtill ett antal dagdeltagare, bl.a. Carl-Axel och Margareta Axelsson, Bromma samt Ulla och Carl-Eric Abrahamson, Timmele. Ledare för mötet var Anders och Kristina Åström, Ödenäs.

Margareta Jansson
Förbundssekreterare

tatis och ett väl tilltaget salladsbord. Behöver jag säga att det var mycket gott? Mätta och belåtna kunde vi invänta nästa punkt på programmet.

På temat "När Gud förnyar sitt folk" undervisade Göran Landgren, kyrkoherde i Örby-Skene med utgångspunkt från Nehemja. Intressant och mycket givande. Vi fick också tillfälle att stifta bekantskap med "Lovsångsteamet", en grupp ungdomar från Göteborgs och Skara stift, vilka berikade mötet med att sjunga lovsånger för och med oss. Mycket underbart att se dessa fina ungdomar sjunga inlevelsefullt och givande! De hade sedan hand om barngruppen som skulle sysselsättas.

På programmet stod också att läsa att det skulle bli en "övertaskningarnas afton"! Vad kunde detta vara? Vi blev indelade i

"Grillmästaren Anders Åström

grupper med en ledare för varje grupp. Sedan skulle vi gå runt skolan och möta olika personer och till var och en av dessa ställa frågan "Har du mött Jesus?". Vilka var det som mötte oss? Den första var fiskaren Petrus som hade mycket att berätta, nästa var Maria Magdalena som också hon mött Jesus och hennes liv förändrades för alltid. Vid nästa anhalt såg vi ingen person stå och vänta utan det var med stor förvåning vi fann Sackaios sittande uppe i "mullbärsfikonträdet" för att berätta för oss åhörare sin historia. Sist träffade vi Johannes som också han delgav oss sin fascinerande historia om sitt möte med Jesus.

Efter denna upplevelse samlades vi till aftonbön, där Göran Landgren och Anders Åström medverkade. Kvällsfika med goda smörgåsar och kaffe smakade verkligen gott efter alla otroliga upplevelser vi fått vara med om. Skönt att få krypa ner i en mjuk säng, be sin aftonbön och försöka gå igenom allt som vi varit med om. Och detta var bara början! Vi såg verkligen fram emot fortsättningen eftersom det startat så medryckande och roligt för oss nya deltagare – det var mycket som rörde sig i huvudet men vi somnade gott, lugnt i vetskäp om att Gud alltid vakade över oss.

Dagen därpå fortsatte kyrkoherde Göran Landgren sitt föredrag om "När Gud förnyar sitt folk" – lika entusiastiskt och givande även denna gång. Som tack för sin inspirerande medverkan fick han av Anders Åström ett vackert snidat kors och en bok.

Efter en stunds vila styrde vi kosan mot Hjo stad och församlingshemmet där. Anders och Kristina Åström välkomnade oss med goda baguetter med smarrigt innehåll och kaffe.

Komminister Håkan Sunnliden från

"Människofiskaren" komminister Håkan Sunnliden

"Tonårsligan" njuter av båtturen

Värnamo startade ett spännande och intressant föredrag om "Cellgrupper, en nödvändighet i den kristna församlingen". Efter hans inspirerande och medryckande tal om detta var det dags att bege oss till Hjo vackra kyrka. Enligt programmet skulle trion Psalva från Göteborg hålla musikandakt där. Vi hade hört talas om denna trio, de skulle vara så duktiga och bra på att framföra Guds ord och musik. Sitt framförande hade de valt att kalla "Medan allting ler och blommar". Men – inte ens i våra vildaste fantasier – hade vi kunnat förstå vilken glädje, musikalitet och sång dessa tre fantastiska flickor skulle framföra! För oss nybörjare var det en upplevelse utöver det vanliga, min man Christer och jag tittade på varandra och det behövdes inga ord. De tolkade bl a Lina Sandell-Bergs vackra psalmer och författaren Ylva Eggehorns tankvärda texter. Och när de – efter en kort andakt av Hjo församlings kyrkoherde, Lars Åkeson – avslutade musikstunden med den psalm som ligger mig närmast om hjärtat "Blott en dag", fanns det inget som kunde stoppa den känsla av lyckorus som – tillsammans med Guds ord – strömmade genom kroppen. De var helt enastående och de fick också förtjänstfullt åhörarnas spontana hyllningar.

Efter denna fantastiska upplevelse som gjorde att vi deltagare kände oss än närmare Gud lämnade vi musikandakten fyllda till brädden av lycka och tillförsikt. Fredagen avslutades med en sen aftonbön som ungdomarna i Lovsångsteamet svarade för och detta berikade oss ytterligare. Lördagen inleddes som vanligt med morgonbön och komminister Håkan Sunnliden fortsatte sitt föredrag om "Cellgrupper"

Han avtackades efter ett för oss deltagare mycket givande och entusiastiskt anförande och belönades även han med det vackert snidade korset och en bok.

Efter lunch var det tid för oss att ge oss ut på en båttur på Vättern. Ångaren "Trafik" med anor sedan slutet av 1800-talet förde oss säkert och lugnt en runda på Vättern med vacker oförstörd natur runt omkring stränderna. Så här sista kvällen tillsammans blev det grillafton. En gemytlig stund med god mat som tillsammans med aftonbönen blev en härlig avslutning på en händelsefull dag.

Så kom – alltför fort – avslutningen på dessa lyckade dagar, gemenskap och till brädden fyllda av olika intryck och texter. Familjemässan i skolans fina kapell leddes av komminister Håkan Sunnliden, en mycket stämningsfull och vacker mässa med nattvard. Stillsamt och värdigt. Vid förbönen bars också fram en korg med böneämnen som deltagarna vid fredagskvällens aftonbön gavs möjlighet att skriva ned.

Efteråt var det dags för fotografering av oss deltagare. Detta gjordes under lättsamma former med många goda skratt när vi skulle posera framför kamerorna. Lunch intogs och bilarna var packade.

Nu skulle bara dagarna avslutas och detta gjordes av Anders Åström som tackade oss som varit deltagare för en alltigenom underbar upplevelse och gemenskap som vi upplevt tillsammans. Förbundsordförande Anders Nordberg tackade eldsjälarna, familjen Åström, för deras engagerande genomförande av ett så lyckat möte.

Flickorna Marianne och Elisabeth Åström fick också ett varmt tack för engagemang i barngruppen samt för underbara lovsånger och belönades med var sitt vackert träkors och en bok. Nu var det slut på dessa underbara dagar vi fick tillsammans med övriga deltagare! Fyllda till brädden av oändlig lycka och inspiration styrde vi återfärden mot Ödenäs.

Vi vill tacka alla närvarande för er glädje och öppenhet mot oss nya deltagare, något som fick oss att känna oss välkomna, och vi ser med förväntan fram emot nästa träff! Tack alla!

Maritha Thoreson
Ödenäs, Alingsås
Foto K-A Green
Anders Nordberg

”Ungdomsligan” fr v Jakob Andersson och Markus Åström

Fr v Inga Nordberg, Gertrud Green och Kjell-Arne Green

FAMILJENYTT

Karl Erik Sundström – 90 år

På 90 år kan mycket hinnas med. Det är Karl Erik ett strålande bevis för. Den 6 juli i år passerade Karl Erik 90-årsgränsen. I hans vackra hem i Fjälkinge mötte en stor skara upp för att hylla honom – och för att tacka för vänskap och trofasthet i en mångfacetterad gärning.

Kretsen av de uppvaktande speglade väl Karl Eriks verksamhet under åren. Där fanns representater för skola, församling, körsång, scouting, lekmanförbundet på församlings-, stifts- och riksnivå – och så naturligtvis grannar.

På alla dessa områden har Karl Erik *tjänat* (det är det rätta ordet), och det som präglat tjänsten är *trofasthet*.

Har Karl Erik ”satt axeln till” så har han inte gett sig förrän det har blivit resultat. Inte minst inom lekmanförbundet har vi sett prov på det.

Det finns säkert en handfull medlemmar som tillhört förbundet längre än Karl Erik, men det finns ingen som kan tävla med Karl Erik när det gäller bredd och vikt i insatserna.

Karl Erik har under lång tid varit kårordförande, ordförande i stiftskonventet, förbundssekreterare, förste vice förbundsordförande, förbundsbutikföreståndare, ”riksbyggmästare”, svensk representant

i det europeiska kyrkliga mansarbetet, drivande kraft bakom förbundets studieveckor och – inte att förglömma – chefsfotograf och dokumentalist.

I alla insatser har Karl Eriks vänfasthet lyst igenom. Vi som hade förmånen att fira jubilarer i hans hem i Fjälkinge representerade olika verksamhetsområden – men först och främst var det *vännen Karl Erik* som fanns där i vår mitt. Jag är säker på att merparten av denna tidnings läsare knyter många goda minnen till Karl Erik och gärna deltar i ett 90-årsleve för den gode vännen. *HURRA HURRA HURRA HURRA!!!!*

Carl-Axel Axelsson
Hedersordförande och vän

FAMILJENYTT

Till minne

Prosten

Harald Tigerström

En färgstark profil i Guds rike har somnat in efter ett långt innehållsrikt liv. Harald Tigerström var lärarson från Vena socken utanför Hultsfred och han påminde om detta vid många tillfällen vi fick närvara vid hans samlingar.

Han prästvigdes i Linköpings domkyrka 1937 och hans varma personlighet och intresse för sina medmänniskor gjorde honom till en omtyckt präst och vän. Hans vänkrets har varit mycket stor och många är de familjer som genom alla år haft Harald Tigerström som sin ”präst” och omfattat dem alla med Guds välsignelse.

Jag lärde känna honom under 1980-talet som musikrecensent i Östgöta Corren då han var ordförande i S:t Lars Kammarorkester. Han presenterade utförligt både tonsättare och verk vid dessa konserter. Hans engagemang inom olika områden,

bl a idrotten var påfallande stort vilket ofta framkom då han fick tillfälle att beskriva sina upplevelser såväl inom som utanför Sveriges gränser.

Han fick bl a en fin utmärkelse under Finlandstiden, nämligen ”Riddare av Finlands vita ros.”

De senaste åtta åren som talman i Linköpings Domkyrkokår har vi alla i lekmannakåren fått ta del av Harald Tigerströms berättarkonst, hans minne och engagerande kommentarer till föreläsarna vid kårens månadsmöten. Han deltog nästan varje måndag både vår, höst och vinter och uttryckte ofta behovet att besöka ”sitt andra hem” i Gamla domprostgården.

Han sa ofta vid de avslutande andakterna att han längtade ”hem till Gud” och

när krafterna började att tryta förstod vi att det inte bara var tomma ord. Vi åkte då och då tillsammans i bil och när vi passerade centrala kyrkogården där hans kära Gun har sitt vilorum lyfte han alltid på mössan och bad oss köra sakta. När vi åkte en av de sista gångerna tillade han med låg röst ”Jag kommer snart, Gun.”

Nu har Harald Tigerström lagt ner vandringstaven och gått in i ett rike där han tillsammans med sin Herre, sin älskade Gun och många vänner får vandra evigheten lång.

Vi lyser frid över Harald Tigerströms ljusa minne.

Linköpings Domkyrkokår
Berndt Petersson, talman
Foto: Sture Mårtensson

FAMILJENYTT

Till minne

Lennart Pettersson

Många av våra lekmän i Svenska kyrkans lekmanakårer gör stora insatser utan att detta uppmärksammas med stora ord. Den 21 juli avled Lennart Pettersson, drygt 80 år gammal, en av de personer som gjort mycket för Svenska kyrkan på olika sätt.

Sitt lugna sätt att leva, fick han säkert när han tillsammans med sin fru Sonja bedrev lantbruket Ängstugeängen utanför Linköping. Den lediga tiden satt han dels i Berga församlings kyrkoråd några år och från 1990 till 1994 var han vice talman och från 1995 – 2001 talman i Linköpings Domkyrkokår av Svenska kyrkans lekmanaförbund.

Från 2002 var han sammankallande i valberedningen och aktiv i valberedningen i Svenska kyrkans lekmanaförbund i Linköpings stift till sin död.

Jag lärde känna Lennart Pettersson för cirka 8 år sedan då han bad mig bli talman i Domkyrkokåren.

Vi har sedan haft nära samarbete i många år och både han och hans Sonja har lagt ner mycket tid och kraft i Svenska kyrkan och många är de medlemmar under åren som har dem att tacka för hjälp på olika sätt.

2003 övertogs gården av sönerna och de flyttade till Linköping. Så länge han orkade var han på gården och hjälpte till. När sedan hälsan inte längre stod honom bi fanns han till hjälp med olika uppdrag i den kyrkliga verksamheten.

Svenska kyrkans lekmanaverksamhet har för tidigt förlorat en medarbetare som älskade sitt uppdrag med hela sin själ och när han lugnt och stilla somnade in mitt i den svenska sommaren lämnar-

dehan ett stort tomrum efter sig. Inte bara för sin fru och de tre barnen och barnbarn utan för alla som lärt känna honom under åren.

Vi lyser frid över Lennart Petterssons ljusa minne.

Berndt Petersson
Talman i Linköpings Domkyrkokår

FAMILJENYTT

Till minne

Erik Sjögren

Erik hade nyligen fyllt 85 år när han efter en tids sjukdom avled den 28 juli 2009.

Han var med om bildandet av Uppåkra Församlingkår 1997 och blev ganska snart kårens ordförande.

Han engagerade sig med mycket stort intresse i kårens verksamhet och tack vare alla sina goda kontakter kunde Erik presentera intressanta program för kårens verksamhet.

Mycket av Eriks tid ägnades åt Församlingsskåren och hans djupa engagemang i kåren och hans sociala patos bidrog i hög grad till att förbundets intentioner om att samla medlemmar till en varm och upp-

byggande, kristen gemenskap mer än väl uppfylldes.

Egen ohälsa och hustru Karins svåra sjukdom förmörkade naturligtvis livet för Erik de sista åren.

Han var dock inte den som gav upp i första taget och han hade en i grunden optimistisk livssyn.. Han avgick som ordförande för några år sedan men kvarstod som styrelsemedlem fram till sin död.

En gentleman av den gamla stammen har lämnat oss. Vi saknar honom mycket men minns honom med stor tacksamhet

för den han var och för vad han har betytt för utvecklingen av vår församlingsskåre.

Den 13 augusti 2009
För församlingsskåren i Uppåkra
Ella Jacobsson
Ordförande

LEDNING I FÖRBUND OCH STIFT
inom Svenska kyrkans lekmannaförbund
år 2007

Förbundsledning:

Förbundsordförande	Anders Nordberg	Nygårdsvägen 32 554 74 JÖNKÖPING cagnordberg@hotmail.com	036-711363 010-5798524 070-5259964
1:e vice förbundsordf.	Kjell Aggefors	Amatörvägen 51 122 40 ENSKEDE kjell@aggefors.se	08-6491421 073-844 17 55
2:e vice förbundsordf.	Birgitta Ericsson Löfgren	Svanebäcksvägen 3 260 40 VIKEN birgitta.e.lofgren@telia.com	042-237070 070-5300064
Förbunds-kassör	Juhani Ahonen	Rådhusgatan 81 831 45 ÖSTERSUND juhani.ahonen@gmail.com	063-123030 070-5578241
Förbundssekreterare	Margareta Jansson	Skaraborgsgatan 29 B 532 30 SKARA margareta_jansson@bredband.net	0511-13746 070-6876343
Vice förbundssekr.	Berndt Petersson	Rydsv. 354 C 584 39 LINKÖPING berndtp.mitskonsult@comhem.se	013-170888 070-5553789
Hedersordförande	Carl-Axel Axelsson	Strömkarlsvägen 87 167 62 BROMMA ca.vocatus@minpost.nu	08-261702 070-9557548

Stiftsledningar:**UPPSALA STIFT - PLUSGIRO nr 39 10 34-6**

Ordförande	Roger Karlsson	Tillinge Villa Victoria 745 94 ENKÖPING roger.rk.karlsson@svenskakyrkan.se	0171-446042
Sekreterare.	Stig Tengberg	Säljesta 5315 820 40 JÄRVSÖ ord@goteborg.mail.telia.com	0651-35135 070-6456421
Kassör	Hans Hellichius	Tredje Tvärgatan 11 C 802 84 GÄVLE	026-102162 026-168604 (sommar)

LINKÖPINGS STIFT - PLUSGIRO nr 16 26 01-9

Ordförande	Roger Gustafsson	Gamla Landsvägen 51 C 610 41 RINGARUM roger.gustafsson@cegedim.com	0121-30257 070-6027307 08-7504930 (fax)
Sekreterare	Berndt Petersson	Rydsvägen 354 C 584 39 LINKÖPING	013-170888 070-5553789
Kassör	Mona Tolander	Ekhyddan Skärkind 610 21 NORSHOLM mona.tolander@kpmg.se	011-56152 070-2289836

SKARA STIFT - PLUSGIRO nr 17 32 26-2

Ordförande	Anders Åström	Ödenäs Östergården 327 441 95 ALINGSÅS astrom.anders@gmail.com	0322-53032 070-5952808
Sekreterare	Margareta Jansson	Skaraborgsgatan 29 B 532 30 SKARA margareta_jansson@bredband.net	0511-13746 070-6876343
Kassör	Liisa Lundgren	Österlånggatan 15 D 503 31 BORÅS	033-123606

STRÄNGNÄS STIFT - PLUSGIRO nr 29 20 93-2

Ordförande	Roland Johnsson	Prästgårdsvägen 3 633 70 HÅLLSTA	016-21355 070-6071611
Sekreterare	Beryll Grandell	Karlfeldtsgatan 8 632 27 ESKILSTUNA	016-516073
Kassör	Sivert Gustavsson	Vallby 640 40 ST. SUNDBY	016-61055

VÄSTERÅS STIFT - PLUSGIRO nr 64 35 13-5

Ordförande	Yngve Lindgren	Vitsippsgratan 10 722 25 VÄSTERÅS y.lindgren@spray.se	021-133162
Sekreterare	Kurt Fosselius	Grävlingvägen 2 783 31 SÄTER	0225-53270 0225-51423 070-2245658 0225-51459 (fax)
Kassör	Tuula Storfors-Johansson	Bangatan 7 722 28 VÄSTERÅS	021-417225

VÄXJÖ STIFT - PLUSGIRO nr 10 66 48-9

Ordförande	Ingvar Johansson	Vallgatan 27 343 34 ÄLMHULT	0476-10687 070-3310589
Sekreterare	Kerstin Göransson	Åker 314 92 LÅNGARYD	0345-13025 0709-693963
Kassör	Christer Svensson	Fjällgatan 6 C 341 39 LJUNGBY	0372-84741

LUNDS STIFT - BANKGIRO nr 5119-8349

Ordförande	Ann-Sofie Michalski	Anders Ols väg 14 295 35 BROMÖLLA annsofie_michalski@hotmail.com	0456-25008 0709-373932
Sekreterare	Siv Nilsson	Vannarödsvägen 16 280 10 SÖSDALA sivan40@telia.com	0451-608 46 073-200 66 30
Kassör	Birgitta Ericsson Löfgren	Svanebäcksvägen 3 60 40 VIKEN birgitta.e.lofgren@telia.com	042-237070 070-5300064

GÖTEBORGS STIFT - PLUSGIRO nr 4 92 77-7

Ordförande	Evert Josefsson	Skansenvägen 30 515 34 VISKAFORS evert.033291156@telia.com	033-291156 070-6035920 073-0329418 0370-86023 (sommar) 031-467052
Sekreterare	Yngve Lindblom	Sockerbagaregatan 11 415 06 GÖTEBORG yngve.lindblom@hem.utfors.se	
Kassör	Elsie Sundberg	Kyrkeby 14 463 93 Västerlanda	0520-65 20 01

KARLSTADS STIFT - PLUSGIRO nr 28 12 11-3

Ordförande	Birgit Larsson	Adolfsbergsvägen 12 E 681 43 KRISTINEHAMN	0550-31253 070-6391253
Sekreterare	Hans Bruun	Fryksdalsvägen 50 671 42 ARVIKA	0570-10905 070-5192887
Kassör	Melvin Anderson	Ripstigen 21 654 68 KARLSTAD melvin.anderson@telia.com	054-830792 070-5267945

HÄRNÖSANDS STIFT - PLUSGIRO nr 17 09 99-7

Ordförande	Fritz Pettersson	Dekarsön 310 891 78 BONÄSSUND	0660-370097 070-3390428
Sekreterare	Pricilda Helenius	Axvägen 3 A 853 50 SUNDSVALL	0730-408398
Kassör	Juhani Ahonen	Rådhusgatan 81 831 45 ÖSTERSUND juhani.ahonen@gmail.com	063-123030 070-5578241

LULEÅ STIFT - PLUSGIRO nr 48 16 92-2

Ordförande	Maria Maudsdotter	Tallviksvägen 12 956 32 ÖVERKALIX	0926-77052 070-2825626
Sekreterare	Gunnar Toreman	Nygatan 10 A 931 33 SKELLEFTEÅ toreman.g@telia.com	0910-10523
Kassör	Allan Lundström	Bäckgatan 16 931 34 SKELLEFTEÅ	0910-129114

VISBY STIFT

Kontaktperson	Karin Grundberg	Rigagatan 14 115 27 STOCKHOLM johan.grundberg@mdh.se	08-6619859 070-7705024 08-6634675 (fax)
---------------	-----------------	--	---

STOCKHOLMS STIFT - PLUSGIRO nr 19 96 47-9

Ordförande Göran Petterson

Björkvägen 7
130 40 DJURHAMN
goran.petterson@telia.com08-57151587
070-5354878

Sekreterare Jens Sande

Smedjevägen 2
137 91 VÄSTERHANINGE
jens@qxx.se0500-50040305
070-7744927

Kassör Johan Brinck

Åkerbyvägen 126
187 37 TÄBY
johan.brinck@svenskakyrkan.se08-7587588
070-7552479

Köp boken *VEM ÄR HAN?* till förmånspris

Carl-Axel Axelssons bok *Vem är Han?* (förlaget VOCATUS)

som recenseras på sidan 23 i detta nummer av *Lekman i Kyrkan*, kan du köpa i bokhandeln.

Priset varierar då något från affär till affär men ligger i storleksordningen 270-300 kr.

Som de flesta böcker kan den också köpas via Internet. Det kan vem som helst göra och då betala 225 kr (fraktkostnad inräknad). Vill man köpa två ex får man det andra exemplaret för halva priset. För två böcker betalar man alltså 337:50 (inklusive frakt), ett bra sätt att lösa ett julklappsproblem på. De här priserna finns tillgängliga för vem som helst, men

för Lekmannaförbundets medlemmar, för läsarna av *Lekman i Kyrkan*,
gäller följande exklusiva specialerbjudande:

**Köp 5 ex för 750 kr, d.v.s. 150 kr styck (inklusive frakt) eller
10 ex för 1 200 kr, d.v.s. 120 kr styck (inklusive frakt)**

Bra t. ex. om man inom en kår vill göra en gemensam beställning för att få ner priset.

Observera att detta köp endast kan ske genom beställning på nedanstående talong.

Avskiljs och insänds till :

VOCATUS
Strömkarlsvägen 87
167 62 BROMMA

Jag beställer av boken *Vem är Han?* (stryk under det tillämpliga)

1 ex för 225 kr 2 ex för totalt 337:50 kr 5 ex för totalt 750 kr 10 ex för totalt 1 200 kr

.....
Namn

.....
Fullständig adress

Böckerna kommer som postförsändelse jämte bifogad faktura på angivet belopp
(fraktkostnaden ingår i beloppet)

”Ett nytt försök - kanske lyckas det den här gången”

Ni behöver inte sitta inne med några specialkunskaper för att kunna hjälpa till utan bara vanligt folk. Jag behöver er som finns på plats så att jag har en kontakt när jag har frågor om just ert område.

EFTERLYSNING

KONTAKTPERSON I STIFT OCH KÅRER

Jag söker er som skulle vilja vara min kontakt ute i landet. Ofta när jag behöver hjälp, och det behöver jag lite då och då, skulle det vara väldigt bra att kunna ringa till någon som finns på plats.

Det kan vara någon som har varit med vid något evenemang, någon som kanske har tagit någon bild eller någon som kan tipsa om var jag kan hitta information just i det området.

På några platser i landet har jag mina ”bollplank” och när det krisar så är de ovärderliga. Jag har naturligtvis några som jag alltid ringer till men det skulle vara välkommet med flera. Gärna med god spridning över landet.

Ni behöver inte sitta inne med några specialkunskaper för att kunna hjälpa utan vanliga vardagsproblem - enkla men viktiga och som underlättar arbetet mycket.

Dessutom är det trevligt att lära känna några fler ute i landet. Vi kommer då och då att höras på telefon och när man möts vid olika evenemang så kommer vi att känna gemenskapen ännu starkare.

Är det något som jag kan stå till tjänst med så är det bara att höra av sig och det ser jag fram emot.

<i>Ni kan nå mig på telefon.</i>	063 - 12 30 30
<i>Mobil</i>	070 - 592 44 39
<i>Mail</i>	maadsensis@gmail.com

<i>Brev</i>	Britt-Louise Madsen
	Rådhusgatan 81
	831 45 Östersund

Med allra vänligaste hälsningar
Britt Louise Madsen

VÄLKOMMEN TILL följande STIFTSSAMLINGAR hösten 2009:

<i>Uppsala stift:</i>	<i>Inget fastställt</i>
<i>Linköpings stift:</i>	<i>Inget fastställt</i>
<i>Skara stift:</i>	den 10 oktober – Inspirationsdag på Flämsläatts stiftsgård ”Det finns alltid mer att upptäcka”. Hakon Långström, präst och tidigare domprost i Stockholms stift medverkar.
<i>Strängnäs stift:</i>	den 25 oktober – Lekmannadag och höstkonvent i Lista. Carl-Axel Axelsson, hedersordförande i Förbundet, medverkar.
<i>Västerås stift:</i>	den 27 september – Höstkonvent i Avesta. den 25 oktober – Inspirationsdag för mellanstiften i Fagersta (se annons)
<i>Växjö stift:</i>	den 3 oktober – Höstkonvent i Nässjö
<i>Lunds stift:</i>	den 24 oktober – Inspirationsdag i Förslöv med Bjäre Lekmannakår som värd. Föreläsare är Per Axerup, kyrkoherde i Högalids församling Stockholm.
<i>Göteborgs stift:</i>	den 26 september – Kyrkodag på Helsjöns folkhögskola Föredrag av kyrkoherde em. Lars Edvardsson, Göteborg, över ämnet ”Kyrkan och judendomen”:
<i>Karlstads stift:</i>	den 24 oktober - Höstkonvent i Västerstrands kyrka, Karlstad.
<i>Härnösands stift:</i>	den 26-27 september - Höstkonvent i Frösö församling (Östersund) den 16-18 oktober - Kyrkodagar i Sundsvall, Gustav Adolfs kyrka: ”Folkkyrkan och demokratin – Möjligheter och begränsningar”. bl a medverkar biskop Tony Guldbrandzén, docent Christian Braw, Professor Marie-Louise von Bergmann Winberg, Ceciliae Vokalensemble, Kjell Lönnå.
<i>Luleå stift:</i>	den 17 oktober - Höstkonvent i Hortlax
<i>Stockholms stift:</i>	den 18 oktober Lekmannasöndag. den 4 december – Adventssamkväm i Hedvig Eleonora församling den 5-6 december – Kyrkvärdsdagar på Graninge stiftsgård.

Folder med information om förbundet

Vi har tagit fram en liten folder med en kort presentation av förbundet. Den är tänkt att användas vid olika tillfällen där vi behöver nå ut med en kort presentation av förbundet.

För att få tag i underlaget kan ni kontakta redaktionen eller ännu lättare logga in på vår medlemsmail. Inloggningsuppgifter kommer nedan.

Foldern är i liggande A4-format och genom att skriva ut den första PDF-filen(*Förbundsfolder sid 1 o 4*) och sedan vända på papperet och skriva ut den andra PDF-filen(*Förbundsfolder sid 2 o 3*) så får man en liten folder på fyra sidor i A5-format.

Detta är inloggningsuppgifter:

Adress till mailsidan: www.gmail.com

Användarnamn: lekmanna

Lösenord: lekmanikyrkan

VAD VILL VI.....

- skapa opinion för kristna värderingar i samhället.
- samla kvinnor och män till engagemang och ansvarstagande för kyrkan.
- främja kristen gemenskap och fördjupa kunskapen om den kristna tron och kyrkans liv.
- vara ett forum för samtal inom kyrkan om dess uppgifter och möjligheter.
- verka för en positiv och engagerande syn på lekmanskapet och vara en röst för lekmän i svenska kyrkan.

Bli medlem i Svenska Kyrkans Lekmannaförbund
 Kontakta:
 Förbundssekreterare Margareta Jansson
 Skaraborgsgatan 29B
 532 30 Skara
 Tel 0511-13746
 E-post margareta_jansson@bredband.net

Vartannat år hålls Rikskonvent där medlemmar samlas från hela landet - lekmannaförbundets stora höjdpunkt. 2008 firar vi 90-års jubileum och med anledning av det firas konventet i huvudstaden.

Rikskonvent i Stockholm.
 Adolf Fredriks församling

Gemenskap i Kristus när den är som allra bäst

2006
Sigtuna i september 2006. Gästande lekmän från hela Europa och USA

2006
Rikskonvent i Östersund-Frösön med nästan 300 gäster från hela landet

2007
Tullgarns slott - Inspirationsdag 12 maj 2007

2008
Inspirationsdag i Kristinehamn 19 april 2008

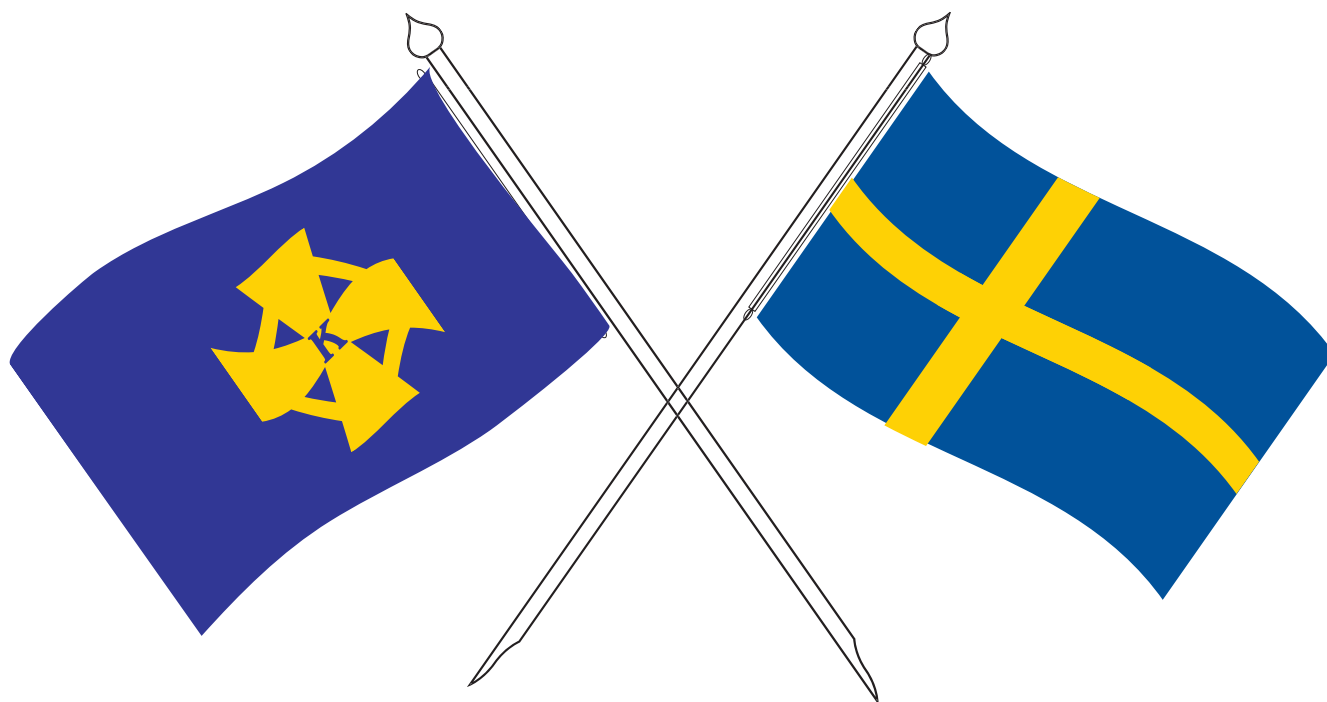

2008

Lycka till och om problem uppstår är det bara att höra av er till Britt Louise Madsen.
 Ni når mig på 063-12 30 30 eller 070-592 44 39

22 oktober - 2009

Svenska Kyrkans Lekmannaförbunds flaggdag

DEN 22 OKTOBER ÄR SVENSKA KYRKANS
LEKMANNAFÖRBUNDS OFFICIELLA FLAGGDAG.

PASSA PÅ ATT FIRA DAGEN GENOM ATT HISSA
VÅRT FÖRBUNDS FLAGGA

DEN NYA FÖRBUNDSFLAGGAN FINNS ATT KÖPA I
FÖRBUNDSBUTIKEN OCH KOSTAR 995.-

Vem är Han?

Vem är Han, ges ut på förlaget VOCATUS, inbunden, 216 sidor

Titeln är formulerad som en fråga och efter att jag har läst de 216 sidorna har jag också fått svaret.

Det är en biografi det är fråga om – en biografi över en man som levde för 2000 år sedan. Han fick ett långt liv och ett skiftesrikt liv. Han föddes i en fiskarfamilj vid norra änden av Galileiska sjön. Pappan ledde ett fiskelag, och i det fick sonen börja sitt yrkesliv. Han slutade det, ungefär hundra år senare i Efesos på Mindre Asiens västkust, en av de största städerna i Romarriket, ett centrum för dåtidens tänkande och kultur. Där verkade han som kyrkoledare och teolog. Hans tro och tänkande dokumenterades i skrifter som översatts till hundratals språk och lästs av miljarder människor

Mannen vars liv skildras i boken är Johannes, Jesu apostel, och naturligtvis är apostlaskapet och livet tillsammans med Mästaren avgörande viktiga för hans livsutveckling. Men andra förhållanden och erfarenheter under Johannes långa liv har lämnat spår i hans tro och tänkande. I boken får vi följa Johannes liv från barndomen och ungdomsåren i Galileen till bekantskapen och konfrontationen med den hellenistiska filosofin i Efesos och ett livsslut buret och präglad av Andens upplysning och kärlekens evangelium.

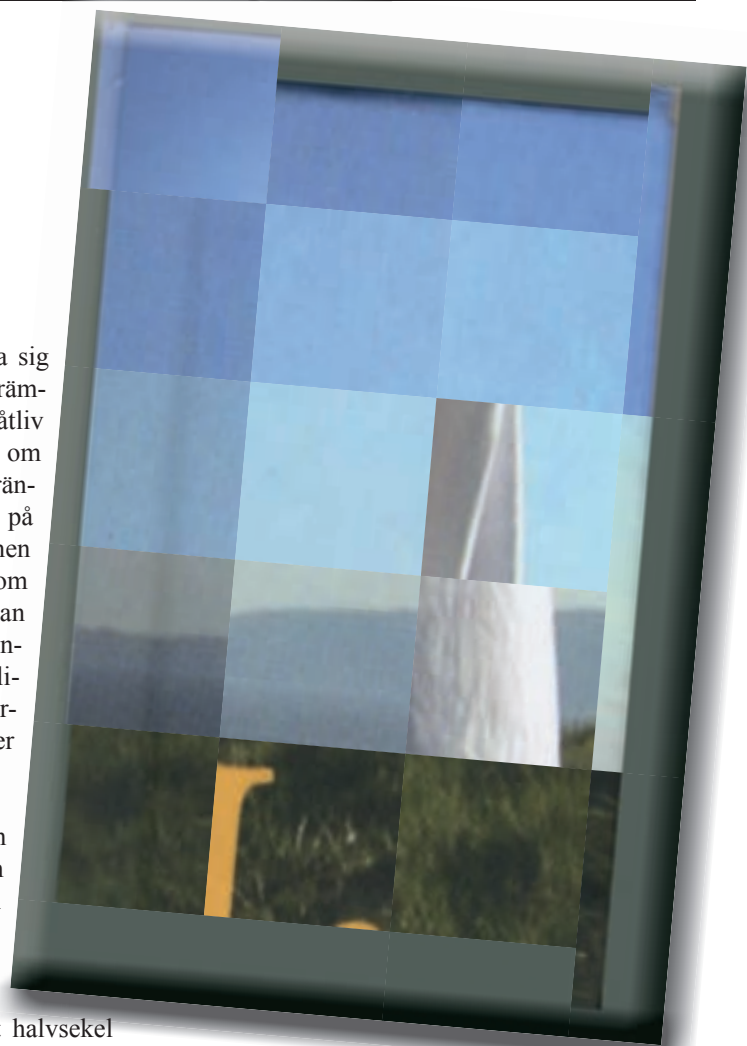
Författaren, Carl-Axel Axelsson, har valt romanens form för sin Johannesbiografi. Det har naturligtvis gett utrymme för hans fantasi – på ett sätt som ger extra liv åt skildringen och som samtidigt sätter fart på läsarens fantasi och berikar läsoplevelsen. Men romanformen underordnas Nya testamentets skildring av Johannes liv med Mästaren, Jesus. Boken blir därigenom bland annat ett levande och fördjupande bibelstudium.

I första kapitlet får jag möta den 48-åriga aposteln i Joppes stormiga hamn där han försöker finna en båtlägenhet till Efesos. Han är utsänd av församlingen i Jerusalem men inte utrustad med reskassa.

Han lyckas få jobba sig till sitt resmål. Främmande för sjö och båtliv är han ju inte, även om erfarenheten begränsas till fiskebåtarna på Galileiska sjön – men också där kan det som bekant storma. Resan till Efesos blir äventyrlig, och det blir livet på den nya hemorten bland nya vänner också.

I den spännande och livfulla skildringen av den andra hälften av Johannes liv, alltifrån resan till Efesos och hans död där ungefär ett halvsekel senare, väver författaren in berättelsen om hans barndom och ungdom, kallelsen till apostel, livet med Jesus och upplevelsen av hans korsdöd och uppståndelse. Det sker i ett antal inskjutna avsnitt, men de har tryckts med kursiv stil och utgör därmed en egen fortlöpande berättelse. Och i den berättelsen är Johannes den uppmärksamme iakttagaren, som analyserar och registrerar på ett sätt som gör det möjligt för honom att formulera och bära vidare det glada budskapet. Boken porträtterar Johannes som väl förtrogen med de heliga skrifterna och därmed förmögen att se sin upplevelse i profetians ljus.

Det är uppfriskande och då och då nästan sensationellt att följa bokens porträttering av de personer vilkas namn vi så ofta mött. De blir levande människor av kött och blod, för en och annan läsare säkert lite annorlunda än vad de tidigare upplevts. Det kan gälla Johannes apostlakamrat Tomas, rådsherren Nikodemos, Maria från Magdala, landshövdingen Pontius Pilatus och Maria, Jesu mor. För många läsare säkert också Johannes Döparen.

Men porträtten har god grund i Nya testamentets uppgifter om personerna, något som författaren ger insikt om i bokens förord och efterskrift.

Det är långt ifrån den första boken av lekmanaförbundets hedersordförande. En god gissning är att bland bokens läsare kommer att finnas många av förbundets medlemmar. En lika god gissning är att de skall finna läsningen både nöjsam och uppbygglig.

Vid ett stiftskonvent i Härnösands stift hörde jag för många år sedan ett föredrag om Johannes av Rune Söderlund, docent vid Centrum för teologi och religionsvetenskap vid Lunds universitet. Det pågick under tre timmar och det var nog de kortaste tre timmarna i mitt liv. Johannes – en otroligt fångslande person.

Lika fångslande är Carl-Axel Axelssons bok "Vem är Han". En bok som fastnar och som man svårligen släpper ifrån sig innan man har läst ut den.

Recensent
Britt Louise Madsen

Skara stift

Lekmannaförbundets konvent hölls i Lidköping

Några kårordföranden tackas för sitt arbete

En mycket uppskattad konv.ordf. Anders Åström tackas av v ordf. Bengt-Olov Klingesten

Vid den inledande mässan i S:t Nicolai kyrka, hälsades drygt 70 deltagare från 19 av stiftets 22 aktiva kårer välkomna av Ulla Albertsson, ordförande i Lidköpings församlingskår, och Anders Åström, Ödenäs, konventsordförande. Karin Hansson värdade för god kollekt till Hospice Gabriel i Lidköping (inbringade 2.300 kronor). Tomas Forsner, kontraktsprost, var celebrant och utgick i sitt beredsetal från texten i Joh. 15:10-17 med betoning på vänskap. En grupp sångare ur S:ta Maria kyrkokör och S:t Nicolai Cantare medverkade. På ämnet "Förundran - när Gud berör" höll Eskil Hofverberg, präst och verksam vid självårdscentrum i Göteborg ett oerhört inspirerande föredrag. Ett varmt tack framfördes till Eskil Hofverberg för värdefull medverkan av Anders Åström med en bukett blommor.

Efter lunch på Stadshotellet, inleddes eftermiddagen i Nicolaigården med vacker musikunderhållning av Erik Johansson (flöjt) och Peter Enerbäck (piano). Där efter följde själva årsmötesförhandlingarna under ledning av Anders Åström.

Från verksamhetsberättelsen för år 2008 betonades vikten av gemensamma kontraktssamlingar som arrangerats i några kontrakt. För resultat- och balansräkning år 2008 redogjorde Liisa Lundgren och Anders Åström. Förslaget till budget för år 2009 godkändes. Information lämnades om det planerade Riksmötet för alla åldrar på Hjo folkhögskola den 30 juli - 2 augusti på temat "När Gud förnyar" dit alla hälsades välkomna.

Valen: Anders Åström och Liisa Lundgren omvaldes som ordf. respektive kassör. Som vice ordf. på två år omvaldes Bernt-Ove Klingesten och som sekr. och vice sekr. kvarstår till år 2010 Margareta Jansson och Inger Gabrielson. Carl Erik Abrahamson är hedersordf. Omval skedde av de flesta kontraktsombuden. Efter Kerstin Jungqvist, Kvänum, nyvaldes Margareta Brax, Skara. Som nya ersättare på två år valdes Margareta Hjertén, Vänersborg och Lars Hjerstrand, Ulricehamn. Till ordinarie revisorer omvaldes Sonja Ekberg, Skövde, och Mattias Johansson, Sexdrega, med Sture Bergstrand, Vårsås, som ersättare. Inför stiftskonventet år 2010 omvaldes i valberedningen Lennart Andersson, Borås, Sonja Kristing, Skövde, Maj-Britt Lundin, Vårgårda, och nyvaldes Benny Olsson, Borås, efter Arne Gustavsson, Skövde.

Bernt-Olov Klingesten inbjöd till stiftskonvent i Borås år 2010, vilket tackamt och med glädje noterades. Till Ulla Albertsson, ordförande i Lidköpings församlingskår, som tillsammans med flera goda medhjälpare ordnat

årets stiftskonvent synnerligen förträffligt, framförde Anders Åström ett varmt tack och överlämnade blommor. Även kontraktsprost Tomas Forsner erhölet en bukett blommor. Närvarande ledamöter i konventsrådet fick var sin ros av Anders Åström som tack för gott samarbete, liksom närvarande kårordf.

Vice konventsordf. Bernt-Olov Klingesten framförde ett varmt tack från stiftets kårer och konventsrådsledamöter till Anders Åström för hans stora engagemang och goda insats för Lekmannaförbundet i Skara stift och överlämnade en vacker blomsterbukett. Till sist tackade konventsordf. Anders Åström alla närvarande för visat intresse och förklarade 2009 års stiftskonvent avslutat.

Text: Margareta Jansson

Bild: Bo Hansson

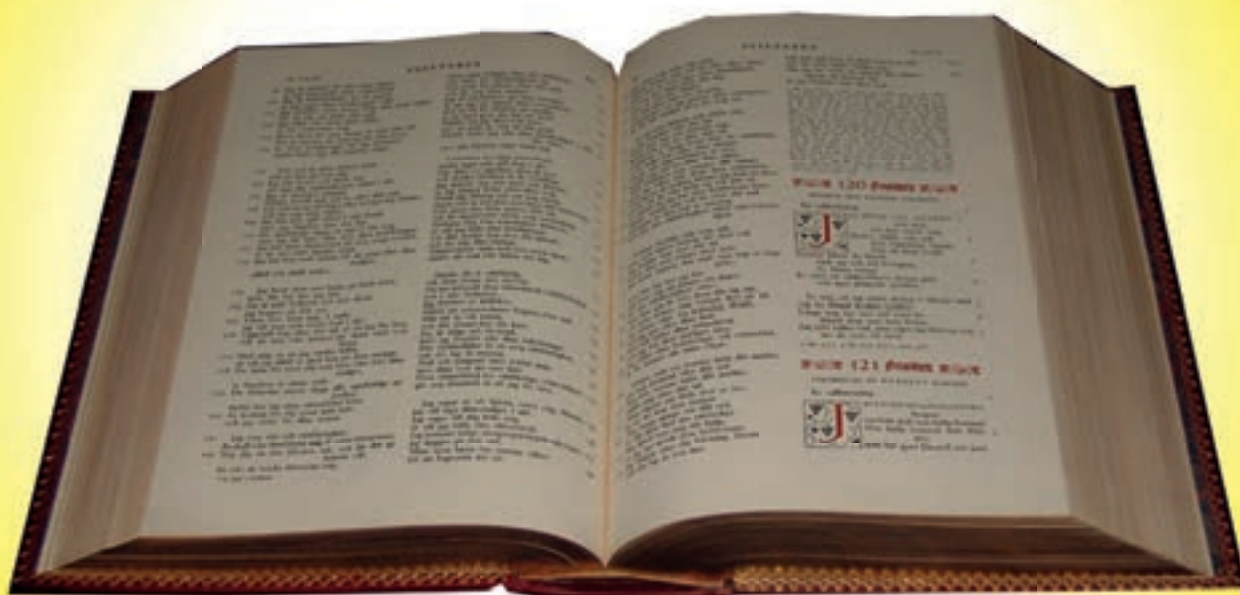
Fr v konv.ordf Anders Åström och Eskil Hofverberg

Rikskonvent 2010

6-8 aug
JÖNKÖPING

TEMA

"Ditt ord är en lykta för min fot och ett ljus på min stig"

Viktiga händelser kräver god planering och lång framförhållning. Därför vill vi redan nu påminna om nästa års Rikskonvent i Jönköping. När man förlägger ett rikskonvent mitt i bibelbältet blir örvänningarna höga. Många planeringsmöten och stor omsorg har lagts ner för att förvissa oss om att det skall bli ett rikskonvent som vi sent skall glömma.

Vi har bokat hotell och måltider och uteslutande valt det bästa på orten. Från alla, Jönköpings stad, församlingar, hotell och krögare har vi mötts av en spontan välvilja och engagemang.

Vi hoppas att rikskonventet skall locka er alla att möta upp. Programmet kommer att presenteras i nr 4/2009.

För varje rikskonvent lär man sig något. Stor omsorg har lagts ner på att välja lokaler och hotell som är lättillgängliga. Så korta avstånd och så lite trappor som möjligt. De hotell som är uppbokade ligger i direkt anslutning till kyrkor, matsalar och andra lokaler som vi kommer att ha tillgång till. Vid utflykter och längre förflyttningar kommer det att finnas transport ordnad med bussar.

Känn er varmt välkomna!

2009 ett år då den ena jubileet har avlöst det andra och även om året drar mot sitt slut så återstår det flera

Kristent Mannarbeid 60 år

Den 4 - 6 september firade vårt norska broderförbund sitt 60 årsjubileum i Kristiansand i Norge. Vårt förbund hade naturligtvis skickat representanter för att uppvakta på högtidsdagen.. Vår förbundsordförande Anders Nordberg och hans hustru Inga samt förbundets 2:e vice ordförande Birgitta Ericsson - Löfgren var inbjudna och när man får en inbjudan till Kristent Mannsarbaid då tackar man med glädje ja. Det är alltid lika festligt att besöka Norge i allmänhet och vårt broderförbund i synnerhet.

Festdeltagarna i Kristiansand

Ett stort bildreportage och referat från festligheterna kommer i julnumret av Lekman i Kyrkan som utkommer lagom till jul.

VÄRLDEN ÄR SÅ STOR SÅ STOR

MEN IBLAND VERKAR DEN LITEN

Under mina sista yrkesverksamma år före pensionsåldern hade jag som konsult ett uppdrag för SIDA som rörde järnvägen, som går från Tanzanias huvudstad Dar es Salaam sydost ut med slutstation centralt inne i Zambia. Den byggdes av kineserna i början av 70-talet och var huvudsakligen avsedd för att transportera malmen från de zambiska koppargruvorna till hamnen i Dar es Salaam och därmed göra Zambia oberoende av apartheidens Sydafrika. Tazara-järnvägen, som den kallas var i mitten på 80-talet kraftigt nedsliten, såväl vad gällde vagnmaterial som spår. EU hade därför initierat ett multinationellt projekt för att sätta anläggningarna i stånd.

SIDA hade åtagit sig att finansiera två delprojekt. Det ena gällde att reparera sk slirsår på rälsen. Vid häftiga inbromsningar eller accelerationer uppstår sår på rälsen jämförbart med t.ex korrugeringen på en grusväg. Dessa sår måste lagas med hjälp av en speciell svetsteknik. I SIDA's åtagande ingick att utbilda inhemska personal i denna teknik och att starta upp en första genomgång av hela den ca 100 mil långa bansträckningen. Schweiziska staten tillhandahöll 12 stora dressiner för ändamålet.

Det andra projektet var att starta upp två nya stenkrossar, en i västra Tanzania och en i Zambia. Utrymmet mellan räler och slipers är ju fyllt med makadam. Denna slits ner och transporteras bort efterhand och måste fyllas på kontinuerligt. Stenkrossarna bekostades av EU, som hade upphandlat dem från en italiensk leverantör. Här gällde SIDA's åtagande att leda och övervaka montage av krossarna samt att utbilda inhemska personal för den framtida driften.

SIDA upphandlade båda dessa projekt från ett svenskt företag och Allmänna Ingenjörbyrå, där jag var anställd, fick i uppdrag att följa arbetena för SIDA's räkning. Den uppgiften föll på mig, vilket innebar att jag under några år fick

tillfälle att besöka Tanzania och Zambia ungefär en gång i kvartalet.

För det mesta vistades jag på resa i länder. Vid ett tillfälle, i april 1989, fick jag emellertid en ledig söndag i Dar es Salaam och jag planlade att ta min inlånade bil och göra en utflykt ut till kusten för ett bad i Indiska Oceanen. Jag hade emellertid vid ett besök på Svenska Ambassaden sett att det skulle hållas en svensk högmässogudstjänst i något som hette Bagamoyo Lutheran Church (Bagamoyo, stadsdel i norra Dar es Salaam). Då gudstjänsten skulle börja redan kl 10 så beslöt jag att göra ett kyrkobesök före badresan. Gudstjänsten skulle ledas av Hans Farelus, som med sin familj bodde i Dar efter att tidigare ha vistats i Uganda. För vem hans arbetade vet jag inte. Hans roll som gudstjänstledare övertogs sedermera av ambassadörshustrun Karin Oljelund, tjänstledig kyrkoherde från Gustavsberg.

Då jag anlände till kyrkan avslutades just den gudstjänst som hade hållits på swahili och församlingen var församlad på "kyrkbacken" för att lämna plats för den skandinaviska gruppen. Församlingens flickkör stannade dock kvar och medverkade med ett flertal framträdanden även under vår gudstjänst. Detta blev en oförglömlig upplevelse. Vilken sångarglädje, vilken inlevelse, vilken rytm. Man satt bara och önskade att det inte skulle ta slut.

Så firade vi en högmässogudstjänst och eftersom det är ca 20 år sedan så kan jag inte referera vad som sades. Men som avslutning meddelade kyrkvärden att nu var alla välkomna hem till ambassadsekreterarens trädgård på kyrkkaffe. Här vid vände sig alla om och stirrade uppförande på mig som väl var den ende okända besökaren. Så där försvann den planerade badresan men ersattes med en mycket trevlig samvaro.

Vid kaffet råkade jag nämna, att jag tyckte det var fantastiskt att bli serverad kaffe

i en plastmugg som var tillverkad av en barndomsvän till mig från Domsten strax norr om Helsingborg. Min vän och sedermera rumskamrat under studietiden lyckades med två tomma händer starta en framgångsrik plastindustri i Göteborg. Då upptäckte vi att Hans och jag var skolkamrater från gossläroverket i Hälsingborg. Han var några år yngre än jag och hade under skoltiden hetat Nils-son. Han berättade att då det fanns ett flertal Hans Nilsson i klassen han hade beslutat att byta namn. Eftersom han var stor och kraftig för sin ålder, så kallade kamraterna honom för far, vilket gjorde att han valde att ta namnet Farelus.

Jag talade då om för honom att jag kunde hälsa från våra hemtrakter då jag söndagen innan vid ett besök i mitt föräldrahem i Domsten hade bevistat högmässan i Allerums kyrka i Hälsingborg. Det hade varit hade varit avskedsgudstjänst för kyrkoherden Karl Johan Tyrberg, som blivit utsedd till domprost i Härnösand (sedermera biskop).

Hans kommenterade då att prästgården i Allerum hade han tidigare haft ett gott öga till. Jag föreslog honom då att söka kyrkoherdetjänsten som ju nu var ledig. "Nej" svarade Hans, "det var inte så mycket själva bostaden han hade traktat efter utan snarare en av kyrkoherdedötrarna under skoltiden".

Denna flicka visste jag mycket väl vem det var då hon varit klasskamrat med min syster och jag t o m haft henne som elev, då jag vid ett tillfälle vikarierade som lärare på flickgymnasiet.

Ja, eftermiddagen förflöt snabbt då vi hade många gemensamma minnen från skolan och hemstaden så saknaden efter badet försvann snabbt och dagen lämnade ett oförglömligt minne efter sig. Men ack vad världen dock är liten!

Text o foto
Rolf Beck
Täby

Swahili församling på "kyrkbacken" efter gudstjänsten

Swahili församlings kyrkokör

DÅ ARBETADE GUD PÅ KLØVERHUSET I BERGEN

EN SANN HISTORIA

Marit var yngst av fyra syskon. Mamma var hemmafru och pappa, Onkel Håkon var en av cheferna på Spårvägen. Marit hade hunnit att bli 20 år och så smått börjat att tänka på att bilda familj. Hon hade en speciell ung man i tankarna men än var det inte dags. Mycket återstod och många stora och små planer kom först.

Sedan en tid tillbaka arbetade hon på Bergens äldsta och mest traditionsrika varuhuset, ett centrum för mode och design. Varuhuset låg mitt i centrum vid det världskända fisketorget i Bergen.

På 40-talet var det status för en ung flicka att få möjligheten att arbeta där och få var de som fick den chansen. Kløverhuset var unikt redan på 30-40-talet då varje anställd fick en lång och gedigen internutbildning. Varje avdelning skulle ha en stor kunskap om det man saluförde.

Marit och hennes familj var medlemmar i den stora metodistkyrkan, Centralkirken, och dit gick Marit ofta med sin familj. Onkel Håkon var under hela sitt liv söndagsskollärare och under många år var Centralkirkens söndagsskola Europas största. Hela sin uppväxt gick Marit troget varje söndag med familjen först till söndagsskolan och sedan till gudstjänsten. Det var mer rutin än ett aktivt val från hennes sida. Inom metodistkyrkan är det viktigt att vid något tillfälle göra en markering att man valde att leva för Jesus och att arbeta för hans församling.

Så kom då dagen som skulle förändra Marits liv. Under ett möte i kyrkan kände hon att hon var redo att följa Jesus och hon lämnade sig åt Gud. Hon blev frälst.

Vardagen för henne var som vanligt men hon hade nu ett rättesnöre som hon levde efter. Varje dag innan hon gick iväg till arbetet på Kløverhuset lade hon dagen i Guds händer.

Marit förberedde sig för att bilda familj och hon och hennes fästman var överens om att de ville dela sina liv med varandra. Hon fyllde sin brudskista och lade

ner mycket omsorg på sitt kommande hem. Eftersom man redan på den tiden hade förmåner hos sin arbetsgivare köpte Marit, till reducerat pris, en hel packe med linneväv. Det var en stor affär och hon bad att få dela upp det på ett år och betala vid varje lön.

Hon sydde, broderade och längtade till sin bröllopsdag då hon skulle få flytta ihop med sin käraste. Hon jobbade på och betalade varje månad och när hon betalade den åt nionde gången sade högste chefen att nu var det färdigbetalt. Marit gjorde ett halvhjärtat försök och sade att det är ytterligare tre gånger kvar. Chefen stod på sig och menade att det var färdigbetalt och Marit gav efter för frestelsen att slippa betala de tre sista gångerna.

Marit var ju nyfrälst och väl hemma så började samvetet att gnaga. Hon visste ju att det inte var rätt och i sitt hjärta sade en röst att hon måste ställa allt till rätta.

Nästa dag gick hon upp till sin chef och berättade om misstaget och att det var ytterligare tre avbetalningar kvar. Han upp-

täckte då att det mycket riktigt stämde det Marit sa. Han frågade henne varför hon inte tog chansen att slippa betala. Det hade ju ändå bara varit hon som visste sanningen. Marit berättade att hon nyligen hade blivit frälst och Gud hade sagt åt henne att reda ut saken. Marit ville leva rättfärdigt och hon kunde därför inte låta saken vara.

Marits chef var inte en troende man och när han hörde hennes förklaring frågade han förvånat om det är så man blir när man blir en kristen.

Många år senare får Marit läsa att hennes förre chef har avlidit och i hans dödsannons kan hon läsa att han hade tillhört en församling. Året då han blev medlem i församling i Bergen var samma tidpunkt då Marit vittnade om sin tro och hennes förvandling när hon valde att följa Jesus. Kanske var det Marits vittnesbörd som hennes chef tog till sitt hjärta.

Marit och hennes man fick ett långt och lyckligt äktenskap och arbetade hela livet i Centralkirkens tjänst.

Svenska Kyrkans Lekmannaförbund

Inbjuder

Höstkonvent och Inspirationsdagar
26 - 27 september

Program

Lördag

- 13.30 - Kaffé i sockenstugan
- 14.00 - Välkomsthälsning och öppnande av konvent
- 14.15 - Föredrag av John Ronnås
/Vägen till engagemang/
- 15.15 - Förbundsordf. Anders Nordberg
- 16.00 - Samtal o grupparbeten.
- 16.45 - John Ronnås talar om psalmen
"Ett barn av sin tid"
- 17.30 - Middag på Rest. Stockett
- 19.00 Sång och musik
Anders Silverdal
- Därefter kvällsfika. Avslutning av
lördagens program

Program

Söndag

- 11.00 - Högmässa
Frösö Kyrka
- 13.30 - Föredrag Berit Lund
/De sydde ihop välfärden/
- 14.15 - Summering av konventet och
sändningsord av vår förbunds
ordförande och avslutnings
kaffe.

I samarbete med

Anmälan

Anmälan till Fritz Pettersson
tel. 0660 - 37 00 97
senast den 21 september

Kostnad för hela konventet 150.-/person

Buss från Örnsköldsviksomr.
07.30 från busstationen

Buss från Sundsvallsomr.
09.30 från "Kyrkans Hus"

Var vänlig meddela om ni önskar speciell
kost som vegetarisk, glutenfri, laktos- eller
diabeteskost.

HÄRNÖSANDS STIFTS LEKMANNAFÖRBUND

önskar alla
Varmt välkomna

VI TRYCKER ER TIDNING

Att producera en trycksak kräver mycket eftertanke och planering för att verkligen nå ut med sitt budskap. Vare sig det handlar om en tidning eller broschyr eller något annat alster handlar det om att fånga intresset och nyfikenheten hos den tänkta målgruppen. Hos LH-tryck i Ulricehamn kan man få den hjälp man behöver – från idé till färdig produkt.

Under 90-talet, när informationsflödet från internet förändrade marknaden, trodde många att den tryckta informationen skulle försvinna nästan helt. Men det blev inte så utan tvärtom har behovet av trycksaker i olika former snarare ökat. Men dagens trycksaker handlar inte bara om papperstryck. På LH-tryck finns idag en mängd olika tekniker och material att välja mellan för att trycka det mesta.

- Du kan till exempel få en fototapet med valfritt motiv, berättar ägaren till LH-tryck, Erik Andersson.

Nya och gamla tryckmetoder

Men papperstrycket utgör fortfarande grund för de flesta tryckerier. LH-tryck trycker allt från etiketter och visitkort till kataloger och böcker. Brevpapper och visitkort är några exempel på trycksaker som både företag och privatkunder efterfrågar. Broschyrer är andra exempel på trycksaker där det finns efterfrågan hos företag som till exempel ska ställa ut på en mässas och vill nå ut direkt till framtida kunder. LH-tryck producerar trycksaker i både digitaltryck och offsettryck i små och stora upplagor. Digitala tryckmetoder har också inneburit större möjligheter för privatpersoner. Att trycka upp sin egen bok i mindre upplagor för att distribuera till vänner och bekanta är till exempel fullt möjligt idag till ett överkomligt pris.

Vi sköter hela kedjan

Vid större tryckuppdrag krävs ofta specialkunskaper inom såväl grafisk design som tryck och efterarbete, vilket i sin tur kräver många års utbildning och erfarenhet.

– Här på LH-tryck har vi den kompetens som behövs från originalare till tryckare och bokbindare, berättar Erik. Vår styrka ligger i att vi kan sköta hela kedjan från skiss till slutprodukt, vilket gör oss till den kompletta trycksakspartnern.

– Vi har som mål att ge våra kunder exakt vad de vill ha och i rätt tid. Att hålla leveranstider är mycket viktigt inom den här branschen, konstaterar Erik.

– Tryckeriet är precis färdigt med en utbyggnad av lokalerna med 550 m² för att ge utrymme för en bättre internlogistik. De har idag 16 anställda som kompletteras med extrapersonal vid behov. Ett pågående arbete med att ständigt minska vår påverkan på miljön ska leda till att företaget 2009 är certifierade enligt ISO 14001.

LH-tryck är som ni förstår ”vårt” tryckeri - en fantastisk samarbetspartner. Det är i allmänhet viktigt med en god relation till dem man samarbetar med och det är i synnerhet viktigt när man är amatör i branschen. Jag kan inte nog betona vad samarbetet betyder för mig som redaktör. Flerfaldiga gånger har både Erik och Anna, vilka jag har mest kontakt med, räddat mig från ”katastrof”. Inte en enda gång har jag ringt och bitt om hjälp och goda råd utan att ha fått det och alltid vänligt och hjälpsamt.

På LH-tryck i Ulricehamn finns kunskap och proffessionalism.

LH-tryck är ett modernt och välutrustat tryckeri. Här investerar man i den absolut modernaste utrustningen och tillsammans med en otroligt vänligt och proffsigt bemötande kan man inte hitta en bättre samarbetspartner när man har behov av ett tryckeri. Oavsett om det gäller små eller stora uppdrag så presterar ”vårt” tryckeri alltid högsta kvalitet och till humana priser.

Jag rekommenderar LH-tryck till alla och å det allra varmaste. Vänd er dit och ni kommer att känna er nöjda och få ett perfekt resultat

Britt Louise Madsen
Redaktör Lekman i Kyrkan

H Ä N D E R

Att vara människa handlar många gånger om att göra val. Det går från tanke till handling. Och när vi gör något är ofta våra händer med. Se på dina händer och tänk på vad du kan välja att göra med dem!

Du kan skapa något vackert och ändå målsenligt med dem...

Du kan ge något med dem...

Du kan stryka, smeka, du kan älska med dem...

Du kan sträcka ut dem som hjälp...

Du kan försvara med dina händer...

Men med dina händer kan du också välja att missbruka.

Du kan riva sönder med dem, eller roffa åt dig...

Dina händer kan attackera eller avvisa...

Det hela beror på vad du väljer att göra eller inte göra med dina händer.

Hur som helst, dina händer är till för att användas och i djupet av sig själv vill de inget annat än att användas till något gott, till något som bygger upp och välsignar. Det är just det som dina händer är skapade till, det är dess yttersta mening. Men ibland kan vi dessvärre få höra röster, yttre som inre som säger till oss att just våra händer inte är att räkna med, att de inte duger något till.

Lyssna för allt i världen inte på de rösterna! För de ljuger. Jo, visst är det så att det alltid finns händer som är bättre än dina och mina, starkare, modigare, hjälpsammare och generösare.

Vi kan alltid jämföra. Men vad tjänar det till? Se på dina händer! Dina händer är som de är och Gud har skapat dem så och Han räknar med dem.

När människor tänker på kristen tro så handlar det många gånger om tankar och teorier. Men Bibelns budskap handlar inte om en massa tankar, teorier och prat utan främst om... Just det, "händer." För när Gud skulle frälsa världen, skedde det inte med föredrag och förklaringar. För ordet blev kött och tog sin gestalt inte i en bokrulle utan i kropp och själ, liv och handling. Även då Jesus talade så handlade han. Han grep in, rev ned, skapade nytt, kämpade och segrade. Kristus frälste inte världen genom vad han sade, utan framför allt med vad han gjorde med sina händer. Han lade sina händer på de sjuka och de blev friska. Febern gav vika och dödsångesten flydde. Han tog upp barnen i sin famn, lade händerna på dem och välsignade dem. Kanske en nutidsmänniska skulle ha frågat vad detta skulle tjäna till. Men barnens föräldrar förstod Jesu händers evangelium, bättre än det finaste föredrag.

Goda händer som Jesus hade är inte alltid älskade händer. Det goda utmanar det onda. Därför handlar fortsättningen på historien om Jesus om några vakter som grep honom och spikade upp hans kärleksfulla händer på ett kors och att:

"nu ska du väl inte dina händer kunna välsigna och bygga upp mera, nu är det slut på din makt."

Kanske skulle det kunnat vara du och jag som med våra händer gjorde det där som vakterna gjorde då. Och är det inte just vad vi också gör varje gång vi använder våra händer till att riva ned istället för att bygga upp?

Men tack och lov kan vi konstatera att de där rösterna hade fel som sa: *"nu är det väl ändå slut på Jesu makt"*, för där på Golgata kulle, mitt i brännpunkten för världens synd och död så välsignade Jesus världen med utsträckt famn och genomstuckna händer. Och han sade: *"Fader förlåt dem..."*

Och här är vi, du och jag med våra händer. Se på dem, de är unga och starka, vissa av er har äldre händer, de är fårade och bär tecken av livets alla mödor. Hur de än är så bär de alla i djupet av sig själv på goda krafter, de är att räkna med, de duger när de gör sitt bästa och de kan alltid tvättas rena i Jesu blod när de smutsats ned av livets utsatthet och misslyckanden. Och när de knäpps i bön till honom som skapat dem så viskar han *"du är min älskade, du är min utvalde"* och jag lovar att bistå dig i alla dina val till det goda, *"alla dagar till tidens slut."*

Mattias Johnselius
Komminister
Nederkalix församling